

La muntanya venerada

Quimeta Borrell i Coll, Cornellà del Terri

1. La mun - ta - nya ve - ne - ra - da a mi em té ro - bat el cor, de nit
s'al - ça en - ar - gu - lli - da(?), al - ta i fer - ma so - bre el pla, per - què
pla - na si - gui mor - ta, quan no hi res - ti ni un ser viu, la mun

par - la amb l'es - te - la - da i de di - a amb el sol d'or. 2. E - lla tiu.
té to - ta la vi - da i la for - ça del de - mà. 3. Quan la
ta - nya, en - ca - ra for - ta, al - ça - rà son front al -